

A SMARAGDLÁNY

*A smaragdlány talpig zöldben,
erdőkben bolyong az árva.
Én voltam vele becstelen,
én voltam az a gyáva.*

*Fenyvesek mély sűrűjében
smaragd cipőben csörtet,
a patak kövein átlép,
s járása máris könnyebb.*

*Ringass, smaragdlány, ringass,
megbánta vétkét a gyáva,
hadd legyek mégis szerelmes,
múltamat gyűlölve, bánva.*

*Szögre akasztom a múltat,
szívem is smaragddá válhat,
csak vér dobogtassa újra,
a zöld szín csak festék, látszat.*

KÉPZELGÉS

*Álmomban tengerre szállok,
üvöltötök aztán a Szélnek,
a vizek válasza jön rá –
keserű sirató ének.*

*Szerettem pedig a Szelet,
de mára elhagyott engem,
a távolban valaki nevet,
sírhatnék, de nincs könnyem.*

*Máskor a tisztáson állok,
távolról nézem az Erdőt.
Sűrűjét többé nem járom,
lehet, hogy sorsom már eldőlt.*

*Kiszáradt rég az az erdő,
fái közt jó volna újra.
Ernyednék ölelésében,
apám két karjába bújva.*

